

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 czerwca 2018 r. około godz. 17.00 oskarżony R. O. będący leśniczym w Leśnictwie G. wchodzącym w skład (...) przyjechał wraz z małżonką Ł. O. do swego domu w miejscowości P.. R. i Ł. O. odwiedzili sąsiedzi D. i H. C.. Podczas spotkania wymienieni spożywali alkohol. W późnych godzinach wieczornych gdy goście opuścili już posesję , oskarżony z małżonką postanowili wracać samochodem do leśniczówki G. oddalonej o około półtora kilometra. R. O. wyjechał samochodem T. nr (...) z posesji na drogę , po czym zatrzymał pojazd. Następnie wysiadł aby zamknąć bramę . Po jej zamknięciu usiadł za kierownicę i zaparkował pojazd wzdłuż ogrodzenia własnej posesji. Oczekiwał na swoją małżonkę, która jeszcze nie nadeszła. W tym czasie manewry kierującego pojazdem R. O. dostrzegli funkcjonariusze Policji M. P. i N. K. , którzy zatrzymali radiowóz na pobliskim skrzyżowaniu. Funkcjonariusze podjechali do R. O. , który wysiadł ze swojego samochodu. Oskarżonego poddano badaniu przy użyciu urządzeń służących do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie urządzeniem A. o godzinie 22.02 wykazało 0,76 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kolejne badania wykonane urządzeniem Alkometr wykazały odpowiednio: I badanie wykonane o godz. 22.17 – 0,65 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, II badanie wykonane o godz. 22.18 – 0,69 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu . Oskarżony R. O. prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości.

(dowód: zeznanie świadków N. K. k.38v,66v,101v-102; M. P. k.35v,70v,115v-116 ;D. C. k. 25v-26, 102-102v; H. C. k. 102v; Ł. O. k. 51v,102v-103; M. C. k. 55v,103-103v; D. S. k. 111v; G. S. k.111v-112; protokół użycia urządzenia A. k. 2; protokół użycia urządzenia Alkometr A2.0 k.4; świadectwa wzorcowania k. 3,5; protokół oględzin miejsca zdarzenia k. 41- 42,45,46,58-64; zdjęcia złożone przez obrońcę oskarżonego k.99; wyjaśnienia oskarżonego k.10,100v-101)

Oskarżony R. O. przesłuchiwany w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił , że po przyjeździe do domu około godz. 17.00 pozostawił samochód przed posesją. Po tym jak goście opuścili jego dom , postanowił wstawić samochód na podwórko. O. bramę na swoją posesję , wsiadł za kierownicę aby przejechać dwa metry dzielące pojazd od podwórka. Po uruchomieniu silnika cofnął samochód na pas drogowy. Wtedy podjechał radiowóz policyjny i doszło do kontroli drogowej (wyjaśnienia oskarżonego k.10).

W trakcie rozprawy głównej oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, że chciał wjechać na posesję, lecz nie zdążył. Nie zdążył nawet uruchomić samochodu (k.100v-101).

Sąd zważył, co następuje:

Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego , które złożył w postępowaniu przygotowawczym. R. O. wyjaśnił prawdziwie twierdząc, że do chwili kontroli przez Policję przejechał samochodem niewielki dystans na drodze. Okoliczność ta wynika z zeznań przesłuchanych funkcjonariuszy Policji N. K. (k.38v,66v,101v-102) oraz M. P. (k.35v,70v,115v-116). Nieprawdziwe są natomiast depozycje R. O. odnośnie celu manewrów wykonywanych na drodze oraz sposobu ich wykonywania. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego są oczywiście sprzeczne z zeznaniami policjantów. Według R. O. brama wjazdowa na posesję była otwarta, gdyż otworzył ją osobiście. Odmiennie w tej kwestii zeznawali policjanci oraz Ł. O.. Zdaniem sądu oskarżony wcale nie miał zamiaru wjechać samochodem na posesję. Sposób manewrowania na drodze oraz ustawienie samochodu wskazują na to, że R. O. zamierzał podjąć dalszą jazdę .

Wyjaśnienia oskarżonego złożone na rozprawie głównej nie zasługują na danie im wiary. R. O. opisał sytuację odmiennie niż uczynił to w toku dochodzenia. Nadto jego wyjaśnienia sprzeczne są z dowodami, którym dano wiarę. Zdaniem sądu oskarżony wyjaśniał nieprawdziwie chcąc zminimalizować negatywne konsekwencje z tytułu popełnionego czynu zabronionego, przede wszystkim w zakresie długości trwania zakazu prowadzenia pojazdów .

Nie do końca szczerze zeznawała również małżonka oskarżonego – Ł. O. (k. 51v,102v-103). Nie są prawdziwe stwierdzenia świadka, że R. O. zamierzał wprowadzić samochód na posesję. Nie jest również prawdą, że do chwili kontroli policyjnej nie ruszył pojazdem z miejsca, co świadek rzekomo widział stojąc przy zamkniętej bramie. Odmienne okoliczności wynikają w tym zakresie z zeznań przesłuchanych policjantów. Zdaniem sądu Ł. O. swymi nie do końca prawdziwymi zeznaniami, chciała uwiarygodnić wyjaśnienia złożone przez jej małżonka. Z zeznań policjantów, którym sąd dał wiarę wynika, że Ł. O. nie było na podwórku w momencie gdy funkcjonariusze zbliżyli się do oskarżonego.

Również D. C. (k. 25v-26, 102-102v), zdaniem sądu, nie do końca szczerze opisała zdarzenie. Po pożegnaniu się z gospodarzami wymieniona przeszła około 100 metrów i za zakrętem spostrzegła stojący radiowóz policyjny. Wówczas zawróciła się chcąc ostrzec o tym R. O., który według jej wiedzy chciał wprowadzić samochód. Zdaniem sądu stwierdzenie to nie polega na prawdzie. Gdyby D. C. wiedziała, że R. O. chce tylko wprowadzić samochód, nie wracałaby aby go ostrzec. Stojący radiowóz wymieniona dostrzegła dopiero po pokonaniu zakrętu. Zatem z tej perspektywy policjanci mogli w ogóle nie zobaczyć oskarżonego. W ocenie sądu D. C. wiedziała, że państwo O. zamierzają za chwilę wracać samochodem do leśniczówki, w związku z czym mogli natknąć się na patrol Policji. Dlatego świadek chciała ich o tym uprzedzić.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków H. C. (k. 102v), M. C. (k. 55v,103-103v), D. S. (k. 111v) oraz G. S. (k.111v-112). Żadna z wymienionych osób nie dostrzegła momentu, w którym oskarżony R. O. podjął jazdę samochodem na drodze przed swym domem, toteż dowody te miały drugorzędne znaczenie dla ustaleń w sprawie. Sąd podzielił zeznania funkcjonariuszy Policji N. K. (k.38v,66v,101v-102) oraz M. P. (k.35v,70v,115v-116). Świadczenie relacjonowali o faktach, które dostrzegli wykonując swe obowiązki służbowe. Zeznania funkcjonariuszy korespondują wzajemnie. Nie są też sprzeczne z innymi dowodami, którym dano wiarę. Funkcjonariusze nie mieli żadnego interesu aby zeznawać nieprawdę.

Sąd dał wiarę innym dokumentom załączonym do akt sprawy w szczególności protokołom badania stanu trzeźwości oskarżonego (k. 2,4).

W tej sytuacji nie budzi wątpliwości, że oskarżony R. O. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Swym zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 1 kk. Na podstawie dowodów w sprawie ustalono, że zamiarem oskarżonego nie było wprowadzenie samochodu na posesję. Takiej wersji zdarzenia przeczą manewry podjęte przez R. O. na drodze. Funkcjonariusze Policji dostrzegli pojazd oskarżonego stojący w poprzek drogi, tyłem do bramy, która była zamknięta. W tym czasie R. O. wsiadał do samochodu. Takie usytuowanie samochodu przemawia za tym, że oskarżony wyjechał z podwórka, wysiadł i zamknął bramę (tych manewrów policjanci nie widzieli). Następnie wycofał lekko w kierunku bramy a później zaparkował samochód wzdłuż ogrodzenia posesji przodem w kierunku skrzyżowania. Zapewne chciał poczekać na małżonkę, której nie było jeszcze w okolicy samochodu. Zdaniem sądu małżonkowie O. chcieli wracać do leśniczówki G. - miejsca gdzie oskarżony na co dzień wykonuje obowiązki leśniczego oraz zamieszkuje. W trakcie kontroli Policji okazało się, że oskarżony nie posiada przy sobie żadnych dokumentów. Po dokumenty jeździła do leśniczówki M. C. (zob. k. 55v).

Zdaniem sądu czyn oskarżonego charakteryzuje wina umyślna. R. O. krótko po tym jak spożywał alkohol postanowił jechać samochodem z P. do leśniczówki G.. R. O. założył, że po drodze nie napotka Policji. Wiadomym jest że radiowozy policyjne rzadziej patrolują drogi boczne, wiejskie, niż główne szlaki komunikacyjne. Zamiaru swego oskarżony nie zdołał w pełni urzeczywistnić, z uwagi na kontrolę podjętą przez Policję. Wążąc okoliczności przedmiotowe i podmiotowe przypisanego czynu sąd doszedł do wniosku, że wina oskarżonego oraz społeczna szkodliwość jego zachowania nie są znaczne. Niewątpliwie R. O. uruchamiając pojazd znajdował się pod znacznym działaniem alkoholu, sięgającym półtora promila. Rozstrzygając sprawę sąd wziął przede wszystkim pod uwagę niewielki dystans przejechany przez oskarżonego. Zgodnie z ustaleniami sądu R. O. wyprowadzając samochód z posesji oraz parkując go wzdłuż ogrodzenia przejechał zaledwie kilka, najwyżej kilkanaście metrów. Manewry te podjął na bocznej, wiejskiej drodze gruntowej w czasie znikomego natężenia ruchu drogowego. Biorąc pod uwagę powyższe sąd uznał, że uzasadnione jest warunkowe umorzenie postępowania karnego wobec oskarżonego na podstawie art. 66 § 1 kk i art.67

§ 1 kk na okres 2 lat próby. R. O. nie był dotychczas karany sędownie ani mandatowo (k.108,110) . W miejscu pracy posiada bardzo dobrą opinię (k. 94). Jego dotychczasowy sposób życia uzasadnia przekonanie , że będzie przestrzegał porządku prawnego.

Na podstawie art.67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 kk sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie sądu zasądzone świadczenie stanowi niezbędny element dolegliwości w związku z popełnionym przestępstwem. R. O. zadeklarował, że osiąga dochód na poziomie 4000 zł brutto miesięcznie . W związku z powyższym zasądzona kwota będzie możliwa przez niego do zapłacenia.

Na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 2. Jak wyżej zauważono oskarżony postanowił prowadzić pojazd krótko po tym jak zakończył spożycie alkoholu. Miał więc świadomość, że znajduje się w stanie nietrzeźwości. R. O. wykazał się lekceważącym stosunkiem wobec podstawowej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. W tej sytuacji uzasadniona jest czasowa eliminacja oskarżonego z grona kierowców.

Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu sąd zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 09 czerwca 2018 r.

Na podstawie art. 627 kpk , 629 kpk i art. 7 ust 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego w pkt IV wyroku koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)

- (...)

Pisz, dnia 08.04.2019 r.